

Radiumfeber

Rundt forrige århundreskifte skjedde det store endringer i legemiddelforbruket. I løpet av en 15-årsperiode mellom 1896 og 1911 økte importen av legemidler med 95 %, apotekenes samlede omsetning økte med 138 %, medisinfbruket per innbygger ble mer enn fordoblet, og en legemiddelindustri i vekst begynte å markedsføre legemidler systematisk på en helt annen måte enn før. I 1928 kom så lov om spesialistpreparater, som forbød fabrikkene å selge annet enn sammensatte, bruksferdige legemidler som på forhånd var godkjent som «medisinsk berettigede». Det er denne loven den redaksjonelle kommentaren nedenfor setter spørsmålsteget ved – fordi fabrikanten bruker godkjenningstempleet i heller tvilsom markedsføring. Annonseren det henvises til var ikke enestående. Det hersket rene radiumfeberen i 1920-årene. Hvis det virket mot kreft, som Madame Curie hadde vist, kunne det vel også virke helsebringende? Folk badet i radiumtilsatt vann, drakk te eller vann tilsatt radium, og inntok ulike typer medisinske produkter med radium som hovedinnhold. I tillegg florette industrielt fremstilte radiumprodukter – alt fra kosmetiske artikler som ansiktskremer og lepestifter til selvlysende klokkevisere og kostymer til bruk i selskapslivet. I 1930-årene avtok begeistringen etter at flere tilfeller av radiumforgiftning, ikke minst av Madame Curie selv, sirkulerte bredt i pressen (Tidsskr Nor Lægeforen 1932; 52: 125–6).

Lov om innførsel av apotekerverer etc. av 22. juni 1928.

En god og nyttig lov?

I avisene fantes forleden følgende annonse:

Bruk radium mot sykdommer

Gikt, ischias, reumatisme, muskel- og leddgikt, nervesmerter, lumbago, stoffskiftesykdommer, visse nyresykdommer, blodmangel, visse former av søvnløshet, fordøielsesbesværigheter og åreforkalkning bekjempes virksomt med Radium som innvortes kur.

Miradium-salt inneholder ekte Radium i videnskapelig avpassede mengder og anvendes av læger og i hospitaler.

Miradium-salt fåes på apotekene à kr. 4,50 pr. glass til en hel måneds forbruk. Miradium godkjent av Medisinaldirektoratet under N. sp. nr. 72, 73 og 74.

Det tør være tillatt å spørre om denne reklame er godkjent. Selve preparatet er godkjent, som det også fremgår av annonsen, og da ifølge lovens § 4 godkjennelse skal skje blant annet på basis av foreslått reklame, skulde vel også annonsen være godkjent. Etter annonsen skal Miradium hjelpe ved stoffskiftesykdommer. Gjelder det for eksempel diabetes? Videre ved visse nyresykdommer. Hvilke?

Det forekommer oss at reklamen her sterkt må tangere hva man i lovens § 3 kaller «misvisende reklame», og den skulde være forbudt. Eller har den godkjennende myndighet konstatert gunstige virkninger ved de nevnte sykdommer? Hvis ikke bør sådan reklame stoppes. Ellers vil loven virke mot sin hensikt, idet det jo må være en anbefaling for preparatet at det kan annonseres at det er godkjent.

Redaksjonen